

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec T-111/14

**Unitec Bio SA
proti
Rade Európskej únie**

„Dumping — Dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne — Konečné antidumpingové clo — Žaloba o neplatnosť — Priama dotknutosť — Osobná dotknutosť — Prípustnosť — Článok 2 ods. 5 nariadenia (ES) č. 1225/2009 — Normálna hodnota — Výrobné náklady“

Abstrakt – Rozsudok Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016

1. *Žaloba o neplatnosť — Fyzické alebo právnické osoby — Akty, ktoré sa ich priamo a osobne týkajú — Osobná dotknutosť — Kritériá — Nariadenie, ktorým sa ukladajú antidumpingové clá — Žaloba vývozcu výrobku, na ktoré sa vzťahuje toto clo a ktoré je výslovne uvedené v nariadení — Prípustnosť*

(Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ)

2. *Spoločná obchodná politika — Obrana proti dumpingovým praktikám — Dumpingové rozpätie — Stanovenie normálnej hodnoty — Použitie vytvorenej hodnoty — Výpočet výrobných nákladov na základe účtovných záznamov — Výnimka — Náklady týkajúce sa výroby a predaja výrobku, ktoré sú predmetom prešetrovania z dôvodu, že neboli primerane vyjadrené v týchto záznamoch — Dôkazné bremeno inštitúcií — Súdne preskúmanie — Rozsah*

(Nariadenie Rady č. 1972/2002, štvrté odôvodnenie; nariadenie Rady č. 1225/2009, článok 2 ods. 3 druhý pododsek a článok 2 ods. 5 prvý a druhý pododsek)

3. *Žaloba o neplatnosť — Predmet — Čiastočné zrušenie — Podmienka — Oddeliteľnosť napadnutých ustanovení — Ustanovenie nariadenia, ktoré ukladá konečné antidumpingové clá — Zrušenie, ktoré vedie k zmene a doplneniu podstaty nariadenia*

(Článok 263 ZFEÚ; nariadenie Rady č. 1194/2013, článok 1)

1. Skutočnosť, že nariadenie ukladá žalobkyni konečné individuálne antidumpingové clo tak, že ju výslovne uvádza, sama osebe postačuje na konštatovanie jej osobnej dotknutosti a prípustnosti jej žaloby o neplatnosť tohto nariadenia.

(pozri body 30 – 32)

2. Cieľom článku 2 ods. 5 prvého a druhého pododseku základného antidumpingového nariadenia č. 1225/2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva, je, aby náklady súvisiace s výrobou a predajom podobného výrobku a zohľadnené pri výpočte normálnej hodnoty uvedeného výrobku odrážali náklady, ktoré by výrobca vynaložil na domácom trhu krajiny vývozcu.

Okrem toho zo znenia článku 2 ods. 5 prvého pododseku základného antidumpingového nariadenia vyplýva, že účtovné záznamy strany, ktorá čelí prešetrovaniu, sú uprednostňovaným zdrojom informácií na účely stanovenia výrobných nákladov na podobný výrobok a že použitie údajov uvedených v týchto záznamoch je zásadou a ich úprava alebo nahradenie iným primeraným základom len výnimkou. Tento systém výnimky sa musí vykladať doslovne.

Odôvodnenie 4 nariadenia č. 1972/2002, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 384/96, ktoré prinieslo ustanovenie zodpovedajúce druhému pododseku článku 2 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia, stanovuje možnosť uplatniť článok 2 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia najmä v prípade, ak predaj podobného výrobku neumožňuje náležité porovnanie z dôvodu skreslenia. Vyplýva z toho tiež, že k takejto situácii môže dôjsť najmä vtedy, keď nastane osobitná situácia na trhu, ako je uvedené v článku 2 ods. 3 druhom pododseku základného antidumpingového nariadenia, v súvislosti s umelo zníženými cenami príslušného výrobku, pričom tento druh situácie nie je potrebné obmedziť na prípady, v ktorých existuje priama právna úprava cien podobného výrobku alebo základných surovín tohto výrobku štátom vývozcu.

Naopak, akékoľvek opatrenie verejnej moci vývoznnej krajiny môže viesť inštitúcie k tomu, aby sa pri výpočte normálnej hodnoty podobného výrobku odchyľili od cien surovín uvedených v účtovných záznamoch strán, ktoré čelia prešetrovaniu, len vtedy ak takéto opatrenie citelne skresľuje ceny uvedených surovín. Odlišný výklad systému výnimky stanoveného v článku 2 ods. 5 základného antidumpingového nariadenia by totiž mohol neprímerane narušiť zásadu, podľa ktorej sú uvedené záznamy prednostným zdrojom informácií na stanovenie výrobných nákladov uvedeného výrobku.

Navyše, pokiaľ ide o dôkazné bremeno pri preukázaní existencie skutočností, ktoré odôvodňujú uplatnenie článku 2 ods. 5 prvého pododseku základného antidumpingového nariadenia, inštitúcie sa v prípade, že považujú za potrebné vylúčiť výrobné náklady obsiahnuté v účtovných záznamoch strany, ktorá čelí prešetrovaniu, aby ich nahradili inou cenou, ktorú považujú za primeranú, musia opierať o dôkazy, alebo prinajmenšom o skutočnosti, ktoré umožňujú preukázať existenciu faktora, na základe ktorého došlo k úprave. Preto vzhľadom na skutočnosť, že postup, ktorý pri výpočte normálnej hodnoty podobného výrobku nezohľadňuje výrobné náklady uvedeného výrobku obsiahnuté v účtovných záznamoch strany, ktorá čelí prešetrovaniu, vyplýva zo systému výnimiek, ak skreslenie, na ktoré poukážu inštitúcie, nie je priamym dôsledkom opatrenia štátu, ktoré toto skreslenie spôsobilo, ale účinkov, ktoré uvedené opatrenie môže vyvolať na trhu, inštitúcie musia náležite objasniť fungovanie dotknutého trhu a preukázať účinky tohto opatrenia na daný trh, pričom sa nemôžu v tejto súvislosti opierať o jednoduché odhady.

V tejto súvislosti preskúmanie Všeobecným súdom, ktoré sa obmedzuje len na zistenie toho, či dôkazy, na ktorých inštitúcie Únie zakladajú svoje konštatovania, svojou povahou môžu podložiť závery, ktoré z nich vyvodí, nemá vplyv na ich širokú mieru voľnej úvahy v oblasti obchodnej politiky.

(pozri body 42 – 44, 54, 56 – 58, 70)

3. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 74 – 76)